

B. A. HISTORY

SEMESTER - III

**SKILL BASED ELECTIVE COURSE (SBEC) - II
INTERNATIONAL CURRENT AFFAIRS**

Objectives:

1. To understand the International organizations
2. To know about the current social and economic progress
3. To know about the natural calamities

UNIT - I

Political spheres - UNO, SAARC, NAM, ASEAN, Common Wealth - Recent Developments - Major Summits and Conferences

UNIT - II

Social Front - Programme of Social Awakening - Health Related Issues, - Drug, AIDS, Issues of Women, Children, Minorities and Refugees.

UNIT - III

Economic Front - Era of LPG - Economic Recession - Issue of Unemployment - Intellectual Property Rights - Right to Information.

UNIT - IV

Liberalization - Privatization - Globalization

UNIT - V

Disaster Management - Natural and Human Disaster - Tsunami, Earthquakes, Cyclones, Global Terrorism, Drive against Nuclear proliferation.

Reference Books

1. *Geog. Singh, Geography of India - Manorama Year Book (Tamil & English), 2016. India, A Reference Annual, Latest Edition. Publication Division, Govt. of India - Chronicle Year Book, Latest Edition.*
2. *Atlas, India, Oxford University Publications*
3. *The Pearson Concise General Knowledge Manual, 2011.*
4. *General Studies Manual, Tata Mc graw Hill Education Private Limited, 2011*

கூட்டுக்கிடையே அகல் விரிவான பொருளாதார ஒப்பந்தம் (Comprehensive Economic Cooperation Agreement - CECA) செய்து கொள்ளப்பட்டது. இந்திய வலியுறுத்து அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி சிங்கப்பூர் சென்ற போது (ஜூன் 2007) பல அமைச்சர்கள் கூட்டுக்குழு (Joint Ministerial Committee) அமைக்கப்பட்டது. இக்குழு தீர்மானம் மேலும் கூடி இருநாட்டுப் பொருளாதார தொடர்பு பற்றி விவாதித்து மதிப்பீடு செய்தும். சிங்கப்பூர் பிரதமர் லூங் (Lee Hein Loong) கிழக்காசிய வளர்ச்சியில் இந்தியா முக்கியப் பங்கு வகிக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். இப்படித் தொடர்பின் மூலம் சிங்கப்பூர் இந்தியாவின் கிழக்கு நோக்கிய கொள்கை (Look East Policy)யின் கீழ் பகுதிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது.

இந்தியாவும் அணிசேரா இயக்கமும்

கூட்டுச்சேரா இயக்கத்தின் (Non Alignment Movement) 14-வது உச்ச மாநாடு கியூபாவின் தலைநகர் ஹவானாவில் 2006 செப்டம்பர் 15-16 தேதிகளில் நடைபெற்றது. இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட பிரதமர் மன்மோகன் சிங் மாநாட்டு கிழக்காசிய வளர்ச்சியில் ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றார். அணிசேரா நாடுகள் பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராக ஒன்றுசேர வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை வற்புறுத்திப் பேசினார். இந்தியப் பிரதமர், ஐ.நா சீர்திருத்தம் பற்றிக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. மாநாட்டு இறுதியில் வெளியிடப்பட்ட ஹவானா பிரகடனத்தை (Havana Declaration) இந்தியா ஆர்வத்துடன் ஆதரித்தது.

இந்தியாவும் சார்க் அமைப்பும்

சார்க் (South Asian Association of Regional Cooperation-SAARC) அமைப்பின் 14-வது உச்ச மாநாடு 2008 ஆகஸ்டு 8-ம் நாள் புது டெல்லியில் நடைபெற்றது. இந்த அமைப்பு துவக்கப்பட்ட பின் (1985) இந்தியாவில் நடத்தப்பட்ட இந்த நான்காவது மாநாடு உலகின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. பிராந்திய உணவு வங்கி, தெற்காசிய பல்கலைக் கழகம், தொலை-மருத்துவ (Tele-Medicine) நுணுக்கம், சார்க் வளர்ச்சி நிதி பற்றி இம்மாநாட்டில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டது. தெற்காசியாவின் பின்தங்கியுள்ள நாடுகள் வரி எதுவும் செலுத்தாமல் வர்த்தகம் செய்யலாம் என்று அறிவித்தார் பிரதமர் மன்மோகன் சிங். பயங்கரவாத எதிர்ப்பு பிரதான இடத்தைப் பெற்றது. மாநாட்டு இறுதியில் வெளியிடப்பட்ட டெல்லி பிரகடனம் (Delhi Declaration) சார்க் அமைப்பு சாதனைகளையும், சோதனைகளையும், சாதிக்க வேண்டியவை பற்றித் தெளிவுபடுத்தியது. டெல்லி சார்க் உச்ச மாநாடு சர்ச்சையின்றி சமூகமாக நடைபெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்சிகளும் தனித் தெலுங்கானா மாநிலம் அமைக்கப்படுவதற்கு ஆதரவு தெரிவித்தனர். தனித் தெலுங்கானா மாநிலத்துக்கு ஆதரவாக ஆந்திர சட்டப் பேரையில் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டபின் அதுபற்றிய நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்று மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்தது (2009 டிசம்பர் 9). இந்த அறிவிப்பை தெலுங்கானா ஆதரவாளர்கள் வரவேற்றனர். ஆனால் கடற்பகுதி ஆந்திரா (Coastal Andhra)வினரும், ராயலசீமா (Rayalaseema) பகுதியினரும் கடுமையாக எதிர்த்தனர்! இதன் விளைவாக தெலுங்கானா பிரச்சனை மும்முனைப் போராட்டமாக உருவெடுத்தது.

புதிதின்

இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக மத்திய அரசாங்கம் ஸ்ரீகிருஷ்ணா ஐவர் குழுவை நியமித்தது (2010 பிப்ரவரி 3). இக்குழு அதன் அறிக்கையை 2010 டிசம்பர் 30 ஆம் தேதி சமர்ப்பித்தது. 505 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த அறிக்கையில் தெலுங்கானா பிரச்சனைக்கு 6 தீர்வுகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டன. எனினும் சம்மந்தப்பட்டோரிடையே கருமித்த கருத்து ஏற்படாமையால் தெலுங்கானா பிரச்சனை மத்திய அரசின் உடலில் மத்திய முள்ளாகவே இந்தது!

48.2.5 தேர்தல் ஆணைய வைரவிழா

இந்தியாவில் நாடாளுமன்ற ஜனநாயகம் (Parliamentary Democracy) தொடர்ந்து வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டு வருவதற்குத் தேர்தல் ஆணையம் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் (Art.324) உருவாக்கப்பட்ட இந்த ஆணையம் செயல்படும் இந்த ஆணையம் இந்தியாவில் நாடாளுமன்ற மற்றும் மாநிலத் தேர்தல்களை சுதந்திரமாகவும், நியாயமாகவும், அமைதியாகவும் நடத்தி வருகிறது.

தேர்தல் ஆணையம் தொடங்கி (1950, ஜனவரி 25) 60 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்ததை ஒட்டி அதன் வைரவிழா டெல்லியில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியில் குடியரசுத் தலைவர், துணைக் குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், மக்களவைத் தலைவர், தலைமைத் தேர்தல் ஆணையர்கள், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்கள், பிற பிரமுகர்கள் கலந்து கொண்டனர். இவ்விழாவில் வைரவிழா தபால் தலையும், நாட்டின் மூதல் தேர்தல் ஆணையர் சுகுமார் சென் எழுதிய இந்திய ஜனநாயகத்தின் வலிமை- மக்களவைத் தேர்தல் 2009 என்ற நூலும் வெளியிடப்பட்டன. இந்நிகழ்ச்சியில் மேலேறும் பேசிய பிரதமர் தேர்தலில் படித்தவர்களும், நடுத்தர மக்களும் அதிக அளவில் மேலேற வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார்.

48.2.6 காமன்வெல்த் சபாநாயகர்கள் மாநாடு

காமன்வெல்த் நாடுகளின் சபாநாயகர்கள் 20வது மாநாடு 2010 ஜனவரி 5 ஆம் தேதி தொடங்கி மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. இத்தகைய மாநாட்டை (Conference of Speakers and Presiding Officers of the Commonwealth-CSPOC)க் கூட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலில் கனடாவின் நாடாளுமன்ற மக்களவை சபாநாயகர் லூசியன் லமோரெக்ஸுக்கு (Lucian Lamouresix) ஏற்பட்டது. அவரது முயற்சியால் இம்மாநாடு 1969 இல் கூட்டப்பட்டது. இதன் 19வது கூட்டம் 2008 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் நடைபெற்றது.

காமன்வெல்த் சபாநாயகர்கள் 20வது மாநாடு 2010 ஜனவரி 5 ஆம் தேதி தொடங்கி மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. இத்தகைய மாநாட்டை (Conference of Speakers and Presiding Officers of the Commonwealth-CSPOC)க் கூட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலில் கனடாவின் நாடாளுமன்ற மக்களவை சபாநாயகர் லூசியன் லமோரெக்ஸுக்கு (Lucian Lamouresix) ஏற்பட்டது. அவரது முயற்சியால் இம்மாநாடு 1969 இல் கூட்டப்பட்டது. இதன் 19வது கூட்டம் 2008 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் நடைபெற்றது.

பிரதமரின் ஐ.நா. உரை

பிரதமர் மன்மோகன் சிங் 2011 செப்டம்பர் 24 ஆம் தேதி ஐ.நா. பொது அவையின் 80வது ஆண்டு நிறைவுக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய உரை வரலாற்று முக்கியத்துவம் உடையது. இந்த உரையில் பிரதமர் இந்திய வெளியுறவுக் கொள்கைக்குப் புதிய அணுகுமுறையைக் கொடுத்தார். முதல் முறையாக, மன்மோகன் சிங் ஆப்கானிஸ்தான், இராக், லிபியா போன்ற நாடுகளில் வெளிநாடுகள் பிற நாட்டு உள்நாட்டு விவகாரங்களில் குறுக்கிடுவதாகக் குறிப்பிட்டார். அதேபோன்று, உலகப் பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கு பொருளாதார மந்த நெருக்கடிதான் காரணம் என்பதைக் கட்டிக் காட்டினார். அதமட்டுமல்ல. பிரதமர், அமெரிக்க நிலைப்பாட்டுக்கு எதிராக, பாலஸ்தீனம் சுதந்திர நாடாக கிழக்கு ஜெருசலேத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு இஸ்ரேலுக்கு சமமாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்; அந்நாடு ஐ.நா.வின் குழு உறுப்பினர் நாடாக உறுதியாகக் கூறினார். மேலும், பிரதமர் வழக்கத்துக்கு மாறாக, அமெரிக்கா உள்ளிட்ட வல்லரசு நாடுகளின் தலைவர்களை சந்திக்காது உலக அரசியல் நோக்கர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. சுருங்கக் கூறின், பிரதமரின் ஐ.நா. உரை இந்தியாவால் சுதந்திரமான, பாரபட்சமற்ற, ஒருசார்பற்ற வெளியுறவுக் கொள்கையை பின்பற்ற முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக இருந்தது.

வர்த்தக ராஜதந்திரம்

பிரதமர் மன்மோகன் சிங்கின் வெளியுறவுக் கொள்கையின் பலம் அதன் பொருளாதார விரிவாக்கமாகும். இதற்காக இவர் வர்த்தக ராஜதந்திரத்தை (Trade Diplomacy)க் கையாண்டார். இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் நிதி அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி ஆவார். 2011 செப்டம்பர் 21 ஆம் தேதி மூன்று நாள் அமெரிக்க சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொண்ட பிரணாப் முகர்ஜி அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் இந்தியாவின் உள்கட்டுமான வசதிகளை அதிகரிப்பதற்குத் தேவையான ஒரு டிரில்லியன் (Trillion) அமெரிக்க டாலரைத் திரட்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டார்.

வர்த்தக ராஜதந்திரத்தின் துவக்கமாக பிரணாப் முகர்ஜி பல வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் பங்கேற்ற அமெரிக்க-இந்திய வர்த்தகக் கழகத்தில் (US-India Business Council) உரையாற்றி அமெரிக்க நேரடி முதலீட்டுக்கு இந்தியா கவர்ச்சிகரமான இடம் என்பதைக் கூறினார். பின்னர் வாஷிங்டனில் நடைபெற்ற பெரிய அமெரிக்கக் கம்பெனிகளின் நிர்வாக இயக்குநர்கள் கலந்து கொண்ட கூட்டத்தில் (Indo-US CEO's Forum) பங்கேற்றுப் பேசினார் (செப்.22). பின்னர் 'பிரிகிள்' நாடுகளின் நிதி அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் பங்கேற்று உலக நிதி நெருக்கடி கருக்கிடையே பொருளாதார-நிதிப் பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்வது பற்றிக், கலந்துரையாடினார் பிரணாப் முகர்ஜி. இதேபோன்று இவர் 24 அமைச்சர்களின் 80வது கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு பொருளாதார டீ.சி, வளர்ச்சி, உத்தி, செயல்திட்டம் பற்றிப் பேசினார். பின்னர் G20 நிதி அமைச்சர்கள் மற்றும் மத்திய வங்கி ஆளுநர்களை சந்தித்து உலகப் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் பற்றி விவாதித்தார். இறுதியாக சர்வதேச நிதி நிதியம் (IMF) மற்றும் உலக வங்கி (WB) கூட்டுக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றார். இந்தியாவின் வர்த்தக ராஜதந்திரம் பிற வளரும் நாடுகளுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தது எனலாம்.

புதிய பட்டுப் பாதை

2011 செப்டம்பர் மாதம் நடைபெற்ற ஐ.நா. பொதுப் பேரவைக் கூட்டத்தையொட்டி நடைபெற்ற வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர்கள் கூட்டத்தில் (செப்.29) மத்திய ஆசியாவை பாதைகள் மூலம் ஆசியா கண்டத்தில் விரைவாக வளர்ந்து வரும் நாடுகளை இணைப்பது பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. இந்த ஆக்கப்பூர்வமான திட்டம் புதிய பட்டுப் பாதை (New Silk Route) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

புதிய பட்டுப் பாதைத் திட்டம் ஒரு பன்னாட்டு முயற்சியாகும். வளமிக்க மத்திய ஆசியாவை வளர்ந்து வரும் ஆசிய நாடுகளை அகலப் பாதைகள், ரயில்வே மற்றும் ஈரவாயக் குழாய்கள் மூலம் இணைப்பதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இந்த வலைப் பின்னல் திட்டத்துக்காக ஒரு பில்லியன் டாலர் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை மேற்கொண்டு செல்வதற்காக 2011 நவம்பர் 2 ஆம் தேதி இஸ்டான்புல் (Istanbul)லிலும், டிசம்பர் 5 ஆம் தேதி பாண் (Bonn) நகரிலும் நடக்கவிருக்கும் உயர்மட்டக் கூட்டத்தில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட உள்ளது. இந்தத் திட்டத்துக்கு இந்தியா முழு ஆதரவு அளித்துள்ளது. இப்பது பட்டுப்பாதைத் திட்டம் பண்டைக்கால சீனாவின் பட்டுப் பாதையை (Silk Route) நினைவூட்டுவதாக உள்ளது.

10. இந்தியா - காமன்வெல்த் - ஐ.நா. அவை

இந்தியா காமன்வெல்த் அமைப்பில் சேர்வதென எடுத்த முடிவு
வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையதாகும்.

- ஜவஹர்லால் நேரு.

1.1 இந்தியாவும் காமன்வெல்த்தும் (India and the Commonwealth)

இந்தியா பிரிட்டிஷ் காலனி ஆதிக்கத்துக்கு எதிராகப் போராடி விடுதலை
பற்றது சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியா பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பில் உறுப்பு நாடாக
பெற்றது. அத்தீர்மானம் இந்தியாவிலேயே பலருக்கு அதிர்ச்சியாகவும்
மாற்றமாகவும் இருந்தது. ரஷ்யா, சீனா போன்ற நாடுகளுக்குப் புரியாத புதிராக இருந்தது.
அதன் காரணமாகவே அந்நாடுகள் இந்தியாவின் மீது அவநம்பிக்கை கொண்டன.
இருப்பினும் சுதந்திர இந்தியா-காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பில் இடம் பெற்றது வரலாற்றுக்
மலத்தின் சுட்டாயமாக இருந்தது.

0.1.1 காமன்வெல்த் நாடுகள் கூட்டமைப்பு (Commonwealth of Nations)

பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்

முதல் உலகப் போருக்குப்பின் பிரிட்டிஷ் முடியாட்சிக்கு விகிதாசமாக இருந்த
செயல்பாடு அந்தஸ்துடைய பிரிட்டிஷ் டொமினியன்கள் ஒன்று கூடின. 1926-ஆம் ஆண்டு
இருப்பதே அக்கூட்டம் பேரரசு மாநாடு (Imperial Conference) என்று அழைக்கப்பட்டது.
அம்மாநாடு 1949-க்கு முன்பு பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் (British Commonwealth) என்று
அழைக்கப்பட்டது. 1931 வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் சட்டப்படி (The Statute of Westminster) பிரிட்டிஷ்
டொமினியன்கள் பிரிட்டிஷ் முடியாட்சிக்கு விகிதாசமாக இருந்து கொண்டே உள்நாட்டுச்
சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவும் 1947 ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதி
சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவும் 1950 ஜனவரி 26 வரை பிரிட்டிஷ் டொமினியன்
அந்தஸ்துடையே இருந்தது. 1950 அரசியலமைப்புச் சட்டப்படி இந்தியா
இணைதிசாரமுடைய ஜனநாயகக் குடியரசு (Sovereign Democratic Republic) ஆயிற்று.
அதன் பின்னரும் இந்தியா பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பில் உறுப்பு நாடாக
இருப்பதா வேண்டாமா என்ற கேள்வி எழுந்தது. நீடிப்பதென நேரு முடிவு செய்தார்.

காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பு

1949-ல் லண்டனில் கூடிய பிரிட்டிஷ் காமன் வெல்த் நாடுகளின் பிரதமர்கள்
கூட்டம் கொண்ட மாநாட்டில் இந்தியா காமன்வெல்தில் நீடிப்பது பற்றிய பிரச்சனை
விவாதிக்கப்பட்டது. குடியரசாகப்போகும் இந்தியா தொடர்ந்து காமன்வெல்த்
கூட்டமைப்பில் நீடிப்பதையே விரும்பியது. இந்தியா அவ்வாறு செய்வதற்கேற்ப
காமன்வெல்த் கூட்டமைப்பில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன: 1) 'பிரிட்டிஷ்

சமூக- பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்

சமூகப்பிரச்சனைகள்

V IC இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற நாள் முதல் பல்வேறு சமூக பிரச்சனைகளை சந்தித்து வருகிறது. அவைகளில் முக்கியமானவை எழுத்தறிவின்மை, குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் மற்றும் பெண்களுக்கு எதிரான அநீதி போன்றவைகளாகும்.

எழுத்தறிவின்மை

IV (எழுதவோ, படிக்கவோ இயலாத நிலை-எழுத்தறிவின்மை எனப்படும்.) எழுத்தறிவின்மை மக்களை அறியாமைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது. எழுத்தறிவு அளவு மற்றும் கல்வி வளர்ச்சி நாட்டின் வளர்ச்சியை நிர்ணயம் செய்யும் காரணிகளாகும். எழுத்தறிவின்மை இந்தியாவின் தலையாய பிரச்சனையாக உள்ளது. எழுத்தறிவின்மையால் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி தடைபடுவதோடு மட்டுமல்லாது, அரசியல் மற்றும் சமூக பொருளாதார பிரச்சனைகளையும் உருவாக்குகிறது. எழுத்தறிவின்மையால் அரசாங்கம் அளிக்கும் பல்வேறு நலத்திட்டங்களை கூட அறிய முடியாமல் போகிறது. எழுத்தறிவின்மை குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகளை, பெண்களைக் கொலை மற்றும் மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கு காரணமாக அமைகிறது. எனவே எழுத்தறிவின்மை நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தடைக்கல்லாக அமைகிறது.

எழுத்தறிவின்மையை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்

இந்திய அரசியல் அமைப்பு, மக்களுக்கு கல்வி அளிப்பதை

அடிப்படை உரிமையாக உத்தரவாதம் செய்கிறது. 1948-1949-ஆம் ஆண்டு பல்கலைக்கழக மானியக்குழு தாய் மொழி மூலம் கல்வி கற்பது எழுத்தறிவு அளவினை உயர்த்தும் எனக் கூறியுள்ளது.

1968-ஆம் ஆண்டு கல்விக் கொள்கை நாடு முழுவதும் ஒரேமாதிரியான கல்வி முறையை (10+2+3) அறிமுகப்படுத்தி உள்ளது.

1986-ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கை, ஆரம்பக் கல்வியை கட்டாயமாக்கியது. மேலும் முறைசாராக் கல்வி முறையை அறிமுகப்படுத்தி, மாணவர்கள் சீராக கல்வி பயில வழிவகுத்தது. 1992-ஆம் ஆண்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கை "கரும் பலகைத்திட்டம்" மூலம் பள்ளிகளுக்கு அடிப்படை வசதிகள் செய்து தர வழிவகை செய்தது. 1991-ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் தாவே அறிமுகப்படுத்திய குறைந்தபட்ச கற்றல் அளவு (MLL) மூலம் ஆரம்பப் பள்ளிக் கல்வி வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

தேசிய எழுத்தறிவு குழு, வயது வந்தோர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது. அனைவருக்கும் கல்வி இயக்க (SSA) திட்டத்தின் மூலம் ஆரம்பக் கல்வியை உலகளாவிய அளவில் மேம்படுத்த சமுதாயத்தின் ஒத்துழைப்போடு முயற்சிகள் எடுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது.

எழுத்தறிவின்மையை ஒழிக்க தமிழக அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

பள்ளிக்கு செல்லக்கூடிய வயதில், அனைத்து குழந்தைகளும் பள்ளியில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். சர்வ சிக்ஷா

ஆதாரம்: மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு அறிக்கை

அபியான் திட்டத்தின்படி, அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் 2010-ஆம் ஆண்டிற்குள் ஆரம்பக் கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும். ஆண்-பெண் எழுத்தறிவு மற்றும் சமூக இடைவெளி குறைக்கப்பட வேண்டும். மேலும் மக்கள் தொகை 300-க்கு மேல் உள்ள ஊர்களில் ஆரம்ப பாடசாலை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் அரசாங்கம் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழக அரசு "அனைவருக்கும் கல்வி" வழங்கும் நோக்கோடு கொண்டுவரப்பட்டுள்ள அனைவருக்கும் கல்வி என்ற திட்டம் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வருகிறது.

2001-கணக்கெடுப்பின்படி, தமிழகத்தில் எழுத்தறிவு சதவிகிதம் 73.5 ஆகும். ஆண்கள் சதவிகிதம் 82.4, பெண்கள் சதவிகிதம் 64.4.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை 1990-ஆம் ஆண்டினை பன்னாட்டு எழுத்தறிவு வருடமாகவும், செப்டம்பர் 8-ஆம் தேதியை உலக எழுத்தறிவு தினமாகவும் அறிவித்துள்ளது.

குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள்

தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் 14 வயதிற்கு உட்பட்டவர்கள் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் ஆவார்கள். உலகிலேயே இந்தியாவில்தான் அதிக குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இந்தியாவில் 1991-ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி, 11.29 மில்லியன் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இது இந்திய மக்கள் தொகையில் 1.34 சதவிகிதமாகும்.

குழந்தைத் தொழிலாளர் உருவாகக் காரணங்கள்

இந்தியாவில் குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனை என்பது ஒரு சமூகப் பிரச்சனை. குழந்தைகளுக்கு முறையான உணவு, உடை, கல்வி, இருப்பிடம் போன்றவை கிடைக்காததால் குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் உருவாகிறார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் இவர்கள் கடைகள், உணவகங்கள் மற்றும் தொழிற்கூடங்களில் சிறு சிறு பணிகளை செய்து வருகின்றனர். இது வறுமை, கல்வியறிவின்மை போன்றவை தோன்ற வழிவகுக்கிறது.

குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் முறை ஒழிக்கப்பட அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள்

1949-ஆம் ஆண்டு குழந்தைகள் பணி சட்டத்தின்படி, குழந்தைகள் பணிபுரிய 14 வயது நிரம்பியிருக்க வேண்டும் என்றும், பின்னர் இது 17 வயதாகவும் உயர்த்தப்பட்டது. 1951-ஆம் ஆண்டு தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டத்தின்படி, 12 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகள் தோட்டத் தொழிலில் அமர்த்தப்படுவது தடை செய்யப்பட்டது.

1986-ஆம் ஆண்டு குழந்தை தொழிலாளர் சட்டத்தின்படி தொழிற் சாலைகளிலும், சுரங்கங்களிலும் பணிபுரிய 14 வயது நிரம்பியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என கூறப்பட்டது. 1987-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட தேசிய குழந்தை தொழிலாளர் கொள்கையின்படி குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை ஒழிக்கப்பட்டது. குழந்தை பணியாளர்களுக்கென பிரத்தியேக பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டு, தொழில் சார்ந்த வகுப்புகள் துவக்கப்பட்டன.

இந்தியாவின் முன்னாள் பிரதமர் திருமதி. இந்திரா காந்தி அவர்களால் 1976-ஆம் ஆண்டு கொத்தடிமை தொழிலாளர் முறையை ஒழிக்க சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது.

பெண்களுக்கு எதிரான அநீதி

இந்திய நாட்டின் மக்கள் தொகையில், பெண்கள் சரிபாதியாக இருந்தபோதிலும், சமுதாயத்தில் ஆண்களுக்குச் சமமாக நடத்தப்படுவதில்லை.

பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகள்

ஆண் ஆதிக்கம், உடன் கட்டை ஏறும் வழக்கம், விதவை முறை, பெண் சிகக் கொலை, வரதட்சனை முறை,

முறையான கல்வி மற்றும் பு போன்றவைகள் பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகளாகும்.

பெண்களின் நிலை உயர அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

↓ (1829-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின்படி உடன்கட்டை ஏறும் வழக்கம் ஒழிக்கப்பட்டது. 1856-ஆம் ஆண்டு விதவைகள் மறுமணச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. டாக்டர்.முத்துலட்சுமி அம்மையாரின் முயற்சியினால், 1929-ஆம் ஆண்டு சாரதா சட்டம் இயற்றப்பட்டு குழந்தைத் திருமணம் தடை செய்யப்பட்டது.

1956-ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசுரிமை சட்டத்தில், பெற்றோரின் சொத்தில் பெண்களுக்கும் சம பங்கு உண்டு எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. 1961ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட வரதட்சனை தடை சட்டத்தின்படி, வரதட்சனை கேட்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

1976-ஆம் ஆண்டின் சம ஊதிய சட்டத்தில், சம பணிக்கு சம ஊதியம் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்க பயிற்சி அளித்து நல்வாழ்வு வாழ அரசாங்கம் திட்டங்களை வகுத்துள்ளது. (STEP)

தொட்டில் குழந்தை திட்டம் (1992) பெண் குழந்தைகளை சிகக் கொலையில் இருந்து பாதுகாக்கிறது. மேலும் தமிழ்நாடு முழுவதும் அனைத்து பெண்கள் காவல் நிலையங்களை உருவாக்கி, பெண்களின் உரிமைகளை, தமிழக அரசு பாதுகாத்து வருகிறது.

(1978-ஆம் ஆண்டை ஐ.நா. சபை உலக பெண்கள் ஆண்டாக அறிவித்துள்ளது.

பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள்

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும், பல்வேறு பொருளாதாரப் பிரச்சனைகளை எதிர் கொண்டு வருகிறது. அவற்றுள் ஏழ்மை, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், விலைவாசி உயர்வு மற்றும் மக்கள் தொகை பெருக்கம் போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

வறுமை

உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி, வறுமை என்பது "குறைந்தபட்ச வாழ்வு நிலையை அடைய இயலாத நிலைமை" ஆகும். வறுமை ஒரு சமூகப் பிரச்சனை ஆகும். சமுதாயத்தில் ஒரு பிரிவினர் உணவு, உடை, இருப்பிடம் இன்றி அவதிப்பட்டு வருகின்றனர். மற்றொரு பிரிவினர் பொருளாதார வளத்தில் உள்ளனர். இந்திய சமுதாயம் ஏழை, பணக்காரர் என்று இரு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் தொகையில் 1/3 வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளனர். வறுமையினால் உடல் நலக் கேடும், மக்களின் திறமையும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதனால், நாட்டில் பொருளாதார வளர்ச்சியும் தேக்கம் அடைகிறது.

வறுமைக்கான காரணங்கள்

மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், மக்களின் குறைவான வருமானம், விலைவாசி உயர்வு மக்களிடையே நிலவி வருகின்ற வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மற்றும் எழுத்தறிவின்மையும் வறுமைக்கான காரணங்களாகும்.

வறுமையை ஒழிக்க வழிமுறைகள்

அரசாங்கம், வறுமையை ஒழிக்க, வறுமை ஒழிப்புத் திட்டத்தினை (PAP) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. மேலும், இந்திய அரசு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள்

மூலம் வறுமையை ஒழிக்க பல்வேறு திட்டங்களை அமுல்படுத்தி வருகிறது.

முதலாவதாக ஐந்தாண்டு (1951-1956) திட்டத்தின்படி விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து, உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் (1969-1974) மூலம் மக்களின் வாழ்நிலையை உயர்த்தவும், பொருட்களின் விலையை குறைக்கவும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு (1974-1979) திட்டத்தின்படி, வறுமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் (1985-1990) திட்டத்தின்படி உணவு உற்பத்தியில் சுய சார்பு நிலையை உருவாக்கி, வறுமையை ஒழிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பத்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்படி, மக்களின் தனிநபர் வருமானத்தை இரட்டிப்பாக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

இந்திய அரசாங்கம் ஜவஹர் ரோஜ்கார் யோஜனா திட்டத்தின் மூலம் வேலையில்லாதோருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கி, வறுமை ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. முன்னாள் பிரதமர் திருமதி. இந்திரா காந்தி அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 20 அம்ச திட்டத்தின்படி கிராமப்புறத்தில் வறுமையை ஒழித்து சமுதாயத்தின் அடித்தட்டு மக்களை பொருளாதாரத்திலும், சமுதாயத்திலும் உயர்த்தி சமூக நீதி கிடைக்க வழிவகை செய்யப்பட்டது.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம்

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது பணிபுரிய விரும்பமும், உடல்

தகுதியும் இருந்தும், வேலை கிடைக்காமல் இருப்பதைக் குறிக்கும். இது இந்தியாவை பாதிக்கும் பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கான காரணங்கள்

விவசாய நாடான இந்தியாவில், விவசாயம் சார்ந்த வேலை வாய்ப்புகள் குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன. அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியினால், விவசாயத்திற்கான மனித சக்தி வெகுவாக குறைந்துள்ளது. மக்கள் தொகை பெருக்கம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்திற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

4 (இந்திய அரசாங்கம் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின்படி (NREP) (1980) மக்களுக்கு அதிகபட்ச வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வழிவகுத்தது. 1983-ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டம் (RLEG) வருடத்திற்கு குறைந்தபட்சம் 100 நாட்களுக்கு, நிலமற்ற குடும்பங்களில் ஒருவருக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்க வழிவகுத்தது. 1979ஆம் ஆண்டு அரசு கொண்டு வந்த கிராமப்புற இளைஞர் வேலை வாய்ப்பு திட்டத்தின்படி, இளைஞர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சி வழங்கி சுய வேலை வாய்ப்பிற்கு வழி வகுத்தது. 1989-ஆம் ஆண்டு அரசு கொண்டு வந்த ஜவஹர் ரோஜ்கர் யோஜனா (JRY) என்ற திட்டம் கிராமப்புற மக்களுக்கு கிராம பஞ்சாயத்தின் மூலம் நிதி உதவி வழங்கி அவர்களின் நல்வாழ்விற்கு வகை செய்தது.) 4

விலைவாசி உயர்வு

அத்தியாவசிய பொருள்களின் உற்பத்தி மற்றும் தேவை, அப்பொருளின் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறது. உற்பத்தி குறைவாகவும், தேவை அதிகமாகவும் இருந்தால் விலை உயர்வு ஏற்படுகிறது.

விலை உயர்வுக்கான காரணங்கள்

மக்கள் தொகை பெருக்கமும், பொருள்களின் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதும், விலை உயர்வுக்கு காரணங்களாகும். பருவமழை தவறுவதால் விவசாயப் பொருள்களின் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. மேலும் உணவுப் பதுக்கலும் மற்றும் கள்ள வியாபாரம் செய்வதும் விலை உயர்வுக்கு காரணங்களாகும்.

விலை உயர்வை கட்டுப்படுத்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

அரசாங்கம், பொது விநியோக முறையின் (PDS) மூலம் மக்களுக்குத் தேவையான பொருட்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. பொருட்களை பதுக்குபவர்களுக்கு எதிராகவும், கள்ள வியாபாரத்தில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு எதிராகவும் கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. கூட்டுறவு பண்டகசாலை மூலமாகவும் மக்களுக்கு அத்தியாவசிய பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது.

மக்கள் தொகை

எதிர்பாராத விதமாக ஏற்படும் மக்கள் தொகை வளர்ச்சியே மக்கள் தொகை பெருக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் உள்ள மிகப் பெரிய பிரச்சனை மக்கள்

தொகை பெருக்கம் ஆகும். உலக நாடுகளில் மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இந்தியா இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது. 2.4 சதவிகித சிவப்பாப்பளவை கொண்டுள்ளது. இந்தியா, உலக மக்கள் தொகையில் 2.4 சதவிகிதத்தை பெற்றுள்ளது.

2001-ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்திய மக்கள் தொகை 102,70,15,247 ஆகும்.

மக்கள் தொகை பெருக்கத்திற்கான காரணங்கள்

மக்களின் பிறப்பு விகிதம் அதிகமாகவும், இறப்பு விகிதம் குறைந்துள்ளது. மருத்துவம், அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்ப முன்னேற்றத்தினால் இறப்பு விகிதம் குறைவாக உள்ளது. நாட்டில் தொற்றுநோய் மற்றும் கொள்ளை நோய் முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. மேலும் சிக மரணம் அதிக அளவில் குறைந்துள்ளதாலும், ஏழை மக்கள் தங்களுக்கு அதிக குழந்தைகள் பிறந்தால், அதிக வருமானம் கிடைக்கும் என்று எண்ணுவதாலும், ஆண்குழந்தை கட்டாயம் வேண்டும் என்று கருதுவதாலும் மக்கள் தொகை பெருக்கம் ஏற்படுகிறது.

விளைவுகள்

மக்கள் தொகை பெருக்கம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை வெகுவாக பாதிக்கிறது. இது வறுமை, விலை ஏற்றம், வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் போன்ற பல்வேறு சமுதாயப் பிரச்சனைகளை உருவாக்குகிறது. மக்கள் தொகை பெருக்கம் காரணமாக பாதிப்பையும்,

ஆண்டுதோறும் ஜூலை 11-ஆம் நாள் உலக மக்கள் தொகை நாளை பின்பற்றப்படுகிறது.

மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்த அரசு மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகள்

அரசாங்கம் மக்கள் தொகையை கட்டுப்படுத்த, குடும்ப கட்டுப்பாட்டு முறையை மக்களிடையே பரப்பி வருகிறது. பெண் கல்வியை ஊக்குவித்து, மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி வருகிறது. பலதார முறை மற்றும் பால்ய விவாகத்தை தடை செய்து சட்டபூர்வ நடவடிக்கைகள் எடுத்துள்ளது. இரு குழந்தைகளைப் பெற்று சிறு குடும்ப வாழ்வு நடத்துபவர்களுக்கு, அரசு ஊக்கத் தொகை வழங்கி ஆதரிக்கிறது. மேலும், திருமணம், பிறப்பு மற்றும் இறப்பு ஆகியவற்றை முறையாக பதிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்துகிறது.

இந்திய மக்கள் கடந்த காலத்தை சிறப்பாக பெற்றிருந்த போதிலும், தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பல்வேறு சமூக - பொருளாதார பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாகி உள்ளனர். இதனால் ஒரு பகுதியினர் செல்லலாண்னா துயரில் ஆட்பட்டுள்ளனர். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின் அரசாங்கத்தின் முயற்சியினால், மக்கள் சமூக, பொருளாதார பின்னடைவில் இருந்து மேன்மையற்றிருக்கிறார்கள். நாட்டில் உள்ள அனைத்து பிரச்சனைகளும் முறையாக தீர்க்கப்பட வேண்டுமெனில், மக்கள் அனைவருக்கும் முறையான கல்வி கிடைக்க வழிவகை செய்தி வேண்டும். 29

மனித உரிமைகளும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும்

சமுதாயத்தில் மனிதன் சமூகமாக வாழத் தேவையான நிலையை உரிமை என அழைக்கிறோம். இது இல்லையென்றால், அவனால் நலமுடன் வாழ முடியாது. மனித உரிமைகள் மனிதனால் இயற்கையாக பெறப்பட்டவை ஆகும்.

பேரறிஞர் பொசாங்கோ கூற்றின்படி, “உரிமைகள் என்பன சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, அரசால் நடைமுறை படுத்தப்படுவதாகும்”. மனித உரிமைகள் மனிதர்களின் முழு ஆளுமைத் திறமையை வெளிப்படுத்தி, அவனை முழு வளர்ச்சி அடையச் செய்கிறது. சமூக பொருளார உரிமைகளும் மனித உரிமைகள் என அறியப்படுகிறது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு மனித உரிமைகளை பாதுகாக்க ஐக்கிய நாடுகள் சபை பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும், அக்டோபர் 24-ஆம் நாள் ஐ.நா. தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைகள் பிரகடனம்-1948

1945-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 24-ஆம் நாள் ஐக்கிய நாடுகளின் சபை தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் முக்கியமான கோட்பாடுகளில் ஒன்று மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதும், அதனை மதிப்புறச் செய்வதும் ஆகும்.

ஐ.நா. சபையின் ஆலோசனையின் பேரில், மனித உரிமைகளை உருவாக்க, மனித உரிமைகள் குழு

வழங்கியது. இம்மசோதா, ஐக்கிய நாடுகள் பொது சபையில் 1948-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 10-ம் நாள் நிறைவேற்றப்பட்டது. இதுவே “அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் 10 ஆம் நாள் மனித உரிமைகள் தினமாக கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம், மக்களிடையே சமத்துவத்தை உறுதி செய்கிறது. இப்பிரகடனம் 30 சரத்துக்களைக் கொண்டது. இது இரு பகுதிகளாக பாகுபாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1. வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள்.

2. பொருளாதாரம், சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள்.)

வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள்

வாழ்வியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் நவீன ஜனநாயகத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு உடையவைகளாகும்.

அவ்வுரிமைகளாவன:

மக்களின் வாழ்வு, சுதந்திரம் மற்றும் அவர்களின் பாதுகாப்பு உரிமைகள்.

அடிமை முறை மற்றும் சித்தரவதையில் இருந்து விடுதலை.

சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமமாகக் கருதப்படுதல்.

சொத்துரிமை

அரசியலில் ஈடுபடும் உரிமைகள்

கிராமணம் செய்து கொள்ளும்

அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் சமூக பாதுகாப்பு அளிக்கும் உரிமை.

தாய்சேய் நலனில் பிரத்தியேக கவனம் செலுத்தும் உரிமை, போன்றவைகள் ஆகும்.

சமூக-பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள்

ஐ-நா சபை கீழ்க்கண்ட சமூக பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகளை வழங்கியுள்ளது.

அவைகளாவன:

வேலை செய்யும் உரிமை.

சமமான வேலைக்கு சமமான சம்பளம் பெறும் உரிமை.

தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கவும் வலது அதில் சேரவும் உரிமை.

தேவையான வாழ்க்கைத் திட்டனை பெறும் உரிமை.

கல்வியறிவு பெறும் உரிமை.

பண்பாட்டுக் களத்தில் சுதந்திரமாக கேற்கும் உரிமை போன்றவைகளும்.

உரிமைகள் பாதுகாப்பு

அனைத்துலக மனித உரிமைகள் அமைச்சம், அனைத்து நாடுகளுக்கும் உடையதாகும். 1966-ம் ஆண்டு

சபை மனித உரிமைகளை காக்க இரு ஒப்பந்தங்களை அறிவித்தது. அவைகள்,

அனைத்துலக பொருளாதார, மற்றும் பண்பாட்டு உரிமைகள் அமைச்சம்.

அனைத்துலக வாழ்வியல் மற்றும் உரிமைகள் ஒப்பந்தம்

நாணின் உறுப்பு நாடுகள் அமைச்சின் பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதம் அளிக்க

சபை உலக அளவில் மனித உரிமை பாதுகாப்பில் முக்கிய பங்கினை ஆற்றி வருகிறது.

26 1993-ஆம் ஆண்டு வியன்னாவில் நடைபெற்ற மனித உரிமைகள் மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட, தனது பிரகடனத்தில் (வியன்னா பிரகடனம்) மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், மேன்மையடையச் செய்வதும் பன்னாட்டு சமூகத்தின் சட்டப்பூர்வமான நோக்கமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறியது. இதன்படி இந்திய அரசாங்கம் 1993-ஆம் ஆண்டு ஒரு சட்டம் இயற்றி, தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தை டெல்லியில் கி.பி.1993ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தியது. மாநிலங்களிலும் மனித உரிமைகள் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வாணையத்தின் நோக்கம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், மேம்பாடு அடையச் செய்வதும் ஆகும்.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம்

1993-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட மனித உரிமைகள் சட்டத்தின்படி தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் இந்தியாவில் அக்டோபர் 12, 1993-ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாணையம் தலைவர் ஒருவரையும், நான்கு உறுப்பினர்களையும் கொண்டது.

இவ்வாணையத்தின் தலைவர் பொதுவாக ஓய்வுபெற்ற உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நிதிபதியாக இருப்பார்.

ஆணையத்தின் ஒரு உறுப்பினர் உச்ச நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நிதிபதியாகவும், மற்றொரு உறுப்பினர் மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நிதிபதியாகவும் மீதமுள்ள இரு உறுப்பினர்கள் மனித உரிமைகள் சார்ந்த செயல் அனுபவமிக்கவராக இருக்க வேண்டும். இவர்களை

குடியரசுத் தலைவர் நியமனம் செய்கிறார்.

அமைப்பு

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைமையிடம் புது அல்லி ஆகும். குடியரசுத் தலைவரால் நியமனம் செய்யப்படும் மனித உரிமை ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் குடியரசுத் தலைவரின் ஆணையின் பேரில் பணி நீக்கம் செய்யப்படலாம். ஆணையத்தின் தலைவர் இப்பதவியில் 5 ஆண்டுகளோ அல்லது 70 வயது வரையிலோ இப்பதவியில் பணியாற்றலாம். மற்ற உறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகள் பதவி வகிக்கலாம். குடியரசுத் தலைவர் விரும்பினால் இவர்களை மீண்டும் 5 ஆண்டுகட்கு மறுநியமனம் செய்யலாம்.

ஆணையத்தின் பணிகள்

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் முக்கிய நோக்கம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதும், மேம்படுத்துவதும் ஆகும். மனித உரிமைகள் சம்பந்தமாக ஆய்வுகள் நடத்தி, அது சம்பந்தமான கல்வியறிவினை மக்களிடையே பரப்புவது, இதன் முக்கியப் பணியாகும். ஊடகங்கள் மூலமாகவும், கருத்தரங்கம் மூலமாகவும் மனித உரிமை பற்றிய விழிப்புணர்வை ஆணையம் ஏற்படுத்துகிறது. மனித உரிமைகள் மீறப்படும் போது பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மனு செய்தாலோ அல்லது ஆணையம் தானாகவே முன்வந்து பாதிக்கப்பட்டவர்களை விசாரித்து உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கும்.

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் கீழ்க்கண்டவற்றிற்கு முன்னுரிமை வழங்கி பணியாற்றுகிறது. மக்களின் வாழ்வியல் சுகந்திரங்களைப்

எதிராக கொண்டுவரப்படும் சட்டத்தினை ஆய்வு செய்யவும், காவல் துறையினரின் வன்முறை மற்றும் கற்பழிப்பு போன்றவற்றை அகற்றுவது சம்பந்தமாகவும், ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினரின் குறைகளை களைவதற்கும், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் முன்னுரிமை வழங்குகிறது.

அதிகாரங்கள்

தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் வாழ்வியல் நீதிமன்றத்திற்குரிய அனைத்து அதிகாரங்களையும் பெற்றிருக்கிறது. அரசிற்கு ஆண்டு தோறும் தனது அறிக்கையை இவ்வாணையம் அனுப்புகிறது. அரசாங்கம் இவ்வறிக்கையினை பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளிலும் தாக்கல் செய்து, இதனடிப்படையில் எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன அல்லது எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவுள்ளன என்பதை தெரிவிக்கும். இவ்வாறு தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் மக்களின் உரிமைகளை காக்க அரசியலமைப்பு காட்டிய நெறிமுறைகளின்படி செயல்பட்டுவருகிறது.

தற்போது தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் பொதுச் செயலாளர் யார்?

மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம்

தமிழ்நாட்டில் 1997-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 17-ஆம் நாள் மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது.

அமைப்பு

உறுப்பினர்களையும் உள்ளடக்கியது. ஆணையத்தின் தலைவர் - மாநில உயர்நீதிமன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற தலைமை நீதிபதியாவார். ஆணையத்தின் ஒரு உறுப்பினர் ஓய்வு பெற்ற மாநில உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதியாகவும், மற்றொரு உறுப்பினர் ஓய்வு பெற்ற மாவட்ட நீதிபதியாகவும், எஞ்சிய இரண்டு உறுப்பினர்கள் மனித உரிமைகள் சார்ந்த செயலனுபவம் மிக்கவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆணையத்தின் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்களை மாநில முதலமைச்சர், மாநில உள்துறை அமைச்சர், சட்டமன்ற தலைவர், சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் மாநில ஆளுநர் நியமனம் செய்கிறார். ஆணையத்தின் தலைமை நிர்வாக அதிகாரியாக, செயலர், செயல்படுகிறார். தமிழகத்தில் இவ்வாணையம் சென்னை யில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்திய அரசியலமைப்பில் பகுதி II, பகுதி III-ல் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள் மீறப்படும் போது இவ்வாணையம் விசாரணை செய்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் அளிக்கும். 27

தற்பொழுது தமிழகத்தின் மனித உரிமைகள் ஆணையத்தின் தலைவர யார்?

மாநில ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் 70 வயது வரையோ அல்லது 5 ஆண்டுகளே பணியாற்றலாம். ஆணையத்தின் உறுப்பினர்கள் முறை தவறி செயல்பட்டால், மாநில ஆளுநர் அவர்களை பணி நீக்கம் செய்யலாம்.

பணிகள்

மாநில மனித உரிமைகள் ஆணையம் ஆண்டு தோறும்

அரசாங்கத்திற்கு பணியாற்றி வருகிறது. இவ்வாறாகவே அரசாங்கம் மனித உரிமைகளை சம்பந்தமாக கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை பத்திரிகை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். அரசாங்கம் இவ்வாறிக் கைகளை சட்டமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யும். 27

மாவட்ட மனித உரிமைகள் நீதிமன்றங்கள்

மனித உரிமைகளை சம்பந்தமாக அளவில் நீதிமன்றங்களை - மாநில அரசாங்கம் உருவாக்கி உள்ளது. மாவட்ட அளவில் நடைபெறும் மனித உரிமைகள் மீறல்களை இந்நீதிமன்றங்கள் விசாரணை செய்யும். இந்நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக ஏழு ஆண்டுகள் வழக்கறிஞராக பணியாற்றியவர்கள் அல்லது அரசு வழக்கறிஞர் நியமிக்கப்படுகிறார். இந்நீதிமன்றங்கள் விரைவாக மனித உரிமைகள் மீறல்களை விசாரணை செய்து பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிய நிவாரணம் கிடைக்க வகை செய்கிறது.

பெண்கள் உரிமைகள்

இந்திய அரசு கடந்ததும் பெற்ற பிறகு பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளை அகற்ற பெண்களின் தரத்தை உயர்த்த பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது.

1856-ஆம் ஆண்டு இந்து விதவை மறுமணம் சட்டம் சட்டபூர்வமாகக்கப்பட்டது.

1955 - ஆம் ஆண்டு இந்து திருமணச் சட்டத்தின்படி பெண்களின் திருமண வயதை 21-ஆக நிர்ணயம் செய்துள்ளது.

1956-ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசு சட்டத்தின்படி தாய் தந்தையரின்

கொத்தில் பெண்களுக்கு உடல் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

1961-ஆம் ஆண்டு வாரதுசலணை தடைச் சட்டத்தின்படி வாரதுசலணை வேலண்டி பெண்களை கொடுமைப்படுத்துவது கடுமையான தண்டனைக்குரிய குற்றமாகக் கருத வழி செய்தது.

தமிழக அரசு இந்து திருமண சட்டத்தில் 1967-ஆம் ஆண்டில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து கையாடலாக திருமணங்களை சட்டபூர்வ திருமணங்களாக அங்கிகரித்துள்ளது.

1997-ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு பெண்களை கேள்வி செய்வதை தடுக்கச் சட்டம் இயற்றியுள்ளது மேலும் 1999ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசு பெண்களை அநாகரிகமாக சித்தரித்து கவரொட்டிகள் வெளியிடுவதை தடை செய்துள்ளது.) 11 49

இவ்வாறு பெண்களின் நலனைக் காக்க மத்திய அரசும் மாநில அரசும் பல்வேறு சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.)

பெண் தொழிலாளர் நலச்சட்டம்

பணிபுரியும் பெண்களின் நலன் காக்க இந்திய அரசாங்கம் பல்வேறு சட்டங்களை இயற்றியுள்ளது. 1948-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் சட்டம், 1951-ஆம் ஆண்டின் தோட்டத் தொழிலாளர் சட்டம், 1952-ல் கரங்கச் சட்டம் ஆகியவை ஆண், பெண் வேறுபாடின்றி சமனதியம் வழங்க வழிவகை செய்தது. 1961-ஆம் ஆண்டு பெண்களின் உடல் நலம் காக்க வேறுகால பயன் சட்டம் இயற்றப்பட்டு, பேறு காலத்தில் பெண்களுக்கு முறையான ஊதியம் வழங்க வழிவகை செய்யப்பட்டது.

மாநில சட்டப் பேரவை சிவில்லை பெண்களது உரிமைகளை கொண்டுவந்தது.

பெண்கள் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்த 1977-ஆம் ஆண்டு கரங்க, தலைவர்கள் மொத்தியூனிடர் சகல பெண்கள் தழுவல் கூடி, "பெண்கள் உரிமைகள், மலிகு, உரிமைகளை, மலிகு, உரிமைகள் பெண்கள் உரிமைகளை" என முடிக்கப்பட்டனர்.

ஆதலால், சமய 1978-ஆம் ஆண்டில் சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டாக அறிவிக்கிறது.

பெண்களின் அலுவலகம்

பெண்களின் நலன் காக்க இந்திய பெண்கள் சங்கம், ஜனநாயக மாநாடு சங்கம் மற்றும் பெண்ணினம் இலக்கம் ஆகியவைகள் பொருடி வருகின்றன. இவைத் தவிர அரசு தன்னார்வ அமைப்புகளான அரிமா சங்கம், ரொட்டரி சங்கம், இன்னவற்றில் சங்கம் போன்றவைகளும் பெண்களின் நலனைக் காக்க டாடுபட்டு வருகின்றன.

குழந்தைகள் உரிமைகள்

குழந்தைகளின் நலன் காக்க இந்திய அரசாங்கம் உடல் உரிமைகளை இயற்றியுள்ளது.

பிரிவு 39(E)ன் படி இந்திய அரசியலமைப்பு குழந்தைகள் கதந்திரமாகவும் உடல் ஆரோக்கியத்திலும் வாய் வகை செய்கிறது. பிரிவு 45-ன் படி அரசாங்கம் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் 14-வயது வரை கட்டாய இலவசக் கல்வி வழங்கி வழி வகை செய்துள்ளது. பிரிவு 24-ன் படி குழந்தை தொழிலாளர் முறை தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிந்துவர்களுக்கு எதிரான அடீதி சட்டம் 1928-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்டு இளம் சிறார்கள் முறையாக

பாதுகாக்கப்படவும் அவர்கள் திருந்தி வாழவும் வழி செய்துள்ளது.

ஐ.நா. சபை 1979-ஆம் ஆண்டை சர்வதேச குழந்தைகள் ஆண்டாக அறிவித்துள்ளது.

இவ்வாறு குழந்தைகள் நலம் காக்க பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்படும் குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைகள் இன்றும் புரையோடிய புண்ணாகவே உள்ளது. தொலைக்காட்சி, வானொலி, செய்தித்தாள் மற்றும் பத்திரிகைகள் மூலம் குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையினை முடிவுக்கு கொண்டுவர

அரசாங்கம் முயன்று வருகிறது. பணிக்கு அனுப்பாதே! பள்ளிக்கு அனுப்பு! என்று அரசு கூறி வருகிறது.

ஒளிமயமான உலகினை உருவாக்க மனிதனோட பிறந்த அவனது உரிமைகள் காக்கப்பட வேண்டும். மக்களும் அரசாங்கமும் இணைந்து செயல்பட்டால் நாளை உலகம் ஒளிமயமானதாக அமையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பொருளாதாரம்

ஓர் அறிமுகம்

உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இருப்பிடமும் எல்லார்க்கும் வேண்டும். நாம் உண்ணும் அரிசி, கோதுமை போன்ற தானியங்கள் நிலத்தில் பயிரிடப்படுகின்றன. உழவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதனை வேளாண்மைத் தொழில் என்று அழைக்கிறோம். மனிதன் கண்ட முதல் தொழில் பயிர்த்தொழில் ஆகும்.

மழை, குளிர், வெயில் இவற்றிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காகக் குகையில் வாழ்ந்த மனிதன் காலப்போக்கில் வீடுகட்டி வாழத் தொடங்கினான் ; நகரங்களும் உருவாயின. மனிதனின் தேவைகளும் பெருகின.

தன் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள ஆட்கள், காலணிகள், மிதிவண்டிகள், மகிழ்வுந்துகள், வானொலி, தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் போன்ற பல பொருள்களைத் தொழிற்சாலைகளில் மனிதன் உற்பத்தி செய்கிறான்.

அன்றாட வாழ்வில், நாம் பல பொருள்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். இப்பொருள்கள் கடைகளில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. விற்பதற்கும், வாங்குவதற்கும், பொருள்களைச் சேமிப்பதற்கும் பணம் நமக்குப் பயன்படுகிறது. பணத்தைக்கூட நாம் சேமித்து வைத்தால் வீட்டிற்கும், நாட்டிற்கும் நல்லது.

உடல் வளர்ச்சிக்கு உணவு தேவைப்படுகிறது. அறிவு வளர்ச்சிக்குக் கல்வி தேவைப்படுகிறது. நோய்களிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு மருத்துவம் தேவைப்படுகிறது. கல்வி கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்களும், நோயாளிகளுக்குச் சிகிச்சையளிப்பதற்கு மருத்துவர்களும் பணியாற்றுகிறார்கள். பல்வேறு மக்கள் பணிகளை அரசு ஊழியர்கள் ஆற்றுகிறார்கள்.

உழவர்கள், தொழிலாளர்கள், பணியாளர்கள் ஆகியோர் பங்காற்றி நாட்டின் வருமானத்தைப் பெருக்குகிறார்கள். எனவேதான், இதை **நாட்டு வருவாய்** என்கிறோம். தனியாக ஒருவருக்கு மட்டும் கிடைக்கும் வருமானத்தைத் **தனிநபர் வருமானம்** என்று சொல்கிறோம்.

சிலர் வருமானம் செய்ய இயலாத நிலையில் உள்ளனர் அல்லவா? அவர்களுக்கும் உணவு, உடை, வீடு போன்றவற்றை வழங்க வேண்டும். அரசு இவர்களுக்கும் தேவைகளை வழங்குகிறது. இதனால், அனைவரும் அவரவர்க்குத் தேவைப்படும் அடிப்படை வசதிகளைப் பெறுகிறார்கள். இதை **நாம் பகிர்வு** என்கிறோம்.

1. உற்பத்தி 2. நுகர்ச்சி 3. பகிர்வு ஆகிய மூன்றும் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைகளாக அமைந்துள்ளன.

உற்பத்தி என்றால் என்ன என்று பார்த்தோம். உணவு உற்பத்தி பற்றியும், உடை உற்பத்தி மற்றும் வீடுகட்டத் தேவையான உற்பத்திப் பொருள்கள் யாவை என்பன பற்றியும் அறியலாம். உழவர்களின் உழைப்பால் உணவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் பணிபுரிந்து நாட்டிற்குத் தேவையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்கிறார்கள்.

சரி, இப்போது உற்பத்தி செய்துவிட்டோம். உற்பத்தி செய்த பொருள்கள் உடனே மக்களுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிடுமா? அவற்றை யாராவது வாங்கி, வண்டியில் ஏற்றிக் கடைகளுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டும். அப்போதுதானே நம்மால் கடைக்குச் சென்று நமக்குத் தேவையானவற்றை வாங்கமுடியும். வாங்குவதும், விற்பதும் நடைபெறும் இடம் **சந்தை** என அழைக்கப்படுகிறது. மக்கள் சந்தையில் பொருள்களை வாங்கித் தங்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வதையே நாம் **நுகர்ச்சி** என்று குறிப்பிடுகிறோம்.

பொருள்களை வாங்கி விற்பதற்கு வணிகம் என்று பெயர். இத்தொழிலில் ஈடுபடுபவர்கள் வணிகர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். பொருள்கள் உற்பத்தி ஆகும் இடங்களிலிருந்து வணிகர்கள் சந்தைக்கு எடுத்து வந்து விற்கிறார்கள். மொத்தமாகப் பொருள்களை வாங்கி விற்பவர் பெரும்வணிகர் எனப்படுகிறார். சிறிய அளவில் வாங்கி விற்பவர் சிறுவணிகர் அல்லது வியாபாரி எனப்படுகிறார். சந்தையில் சில பொருள்கள் அதிகமாகக் குவியும்போது அவற்றின் விலை குறைகிறது. பொருள்களுக்குப் பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது விலை அதிகரிக்கிறது.

மக்களுக்குத் தேவையான அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய், சர்க்கரை முதலிய பொருள்களைக் குறைந்த விலையில் நியாயவிலைக் கடைகள் வழியாக அரசு வழங்குகிறது. விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசு சட்டத்தின் வழியாகப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. பற்றாக்குறை ஏற்படும்போது, அரசு வெளிநாடுகளில் இருந்தும் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து மக்களுக்கு நியாய விலையில் வழங்குகிறது.

தேவைகள் பெருகப்பெருக
உற்பத்தி, நுகர்ச்சி, பகிர்வு
நடவடிக்கைகளும் பெருகிக்கொண்டே
செல்கின்றன. இதையே பொருளாதார
வளர்ச்சி என்று அழைக்கிறோம்.

எதை உற்பத்தி செய்யவேண்டும்?
எவ்வாறு உற்பத்தி செய்யவேண்டும்?
என்பதையும், மக்களால்
தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அரசுகள்
கண்காணித்துப் பொருளாதாரம் சீராக
வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உதவி
செய்கின்றன.

பொருளாதாரத்தைப் படிக்கப்படிக்க
இன்னும் பல புதிய கருத்துகளை நீங்கள்
புரிந்துகொள்ளமுடியும். பொருளாதாரப்
பாடத்தைக் கற்ற பலர், நல்ல அறிஞர்களாக
உருவாகி உள்ளனர். மத்திய மாநில
அரசுகளின் ஆண்டு வரவு செலவுத்
திட்டத்தைத் தயாரிக்க பொருளாதார
அறிவு மிக மிக அவசியம். பொருளாதார
அறிவு எல்லா துறைகளின்
முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையாக
அமைகிறது. நமது நாட்டில்
பொருளாதாரத்திற்காக அறிஞர்
அமர்த்தியாசென் நோபல் பரிசினைப்
பெற்றுள்ளார். இதிவிருந்து
பொருளாதாரப்பாடத்தின் பெருமையை

வள ஆதாரங்களும் அதன் வகைகளும்

① நமது புவிக்கோள் மூன்று முக்கிய கூறுகளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அவை பாறைக்கோளம் அல்லது நிலம், நீர்க்கோளம் அல்லது நீர் மற்றும் வளிக்கோளம் அல்லது புவியைச் சுற்றியுள்ள காற்று மண்டலம் ஆகும். இம் மூன்று கூறுகளும் உயிர்கோளத்திற்கு ஆதாரமாகத் திகழ்கின்றன. மனிதனுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் இக்கூறுகள் அளிக்கின்றன. இக்கூறுகளில் காணப்படும் எந்த ஒரு பொருளும் மனிதனுக்குப் பயனளிப்பதாக இருப்பின் அது வள ஆதாரம் என அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வள ஆதாரங்களே ஒரு நாட்டின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன. புவியின் முக்கியமான இயற்கை வள ஆதாரங்களை படம்-1 நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

படம் -1. இயற்கை வள ஆதாரங்கள்

இந்த வள ஆதாரங்கள் அவற்றின் பயன்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டு

⑤ வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் வள ஆதாரங்களை, இயற்கை வள ஆதாரங்கள் என்றும், வள ஆதாரங்கள் என்றும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. மக்களால் பயன்படுத்தப்படாத சூழலில் உள்ள வள ஆதாரங்களை இயலாற்றல் வள ஆதாரங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. அண்டார்டிக்கா போன்ற இடங்காணப்படும் வள ஆதாரங்களை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொள்ளலாம்.

⑦ மனிதர்களால் பயன்படுத்தப்படாத வள ஆதாரங்களை வளர்ச்சியில் உள்ள வள ஆதாரங்கள் அழைக்கப்படுகின்றன. இரும்புத்தாது போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் கொள்ளலாம்.

⑧ புதுப்பித்தல் அடிப்படையில் வள ஆதாரங்களை புதுப்பிக்கக்கூடிய அல்லது இருப்பு வளங்கள் (தாது புதுப்பிக்கக்கூடிய அல்லது வளங்கள் என்றும் இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்). இன்றைய சூழல் அழிவுற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற வள ஆதாரங்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் ஒரு நாள் பொருளாதார மேம்பாடு அடையாத வள ஆதாரங்களைச் சார்ந்த அமைகிறது. உலகளவில் அழிந்துவிட்ட இத்தகைய வள ஆதாரங்களை விரிவாகக் காண்போம்.

கூர்ந்துபோகக்கூடிய) வள ஆதாரங்கள் என அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இவ்வளங்களின் இருப்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டவை ஆகும். இயற்கையில் இவ்வளங்கள் உருவாக எடுத்துக்கொள்ளும் காலத்தைவிட வேகமாக நம்மால் அவ்வளங்கள் நுகரப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, புவியின் கனிம சுரங்கங்களிலிருந்து ஒருமுறை எடுக்கப்பட்ட கனிமவளங்கள் எடுக்கப்பட்டவையே. அவற்றை மீண்டும் நம்மால் உருவாக்கவோ அல்லது திரும்பப்பெறவோ இயலாது. நாம் இப்பொழுது அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் கனிமங்கள் கீழ்க்கண்டவாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

▶ உலோகக்கனிமங்கள்

▶ உலோகமற்ற கனிமங்கள் மற்றும்

▶ எரிபொருள் கனிமங்கள்

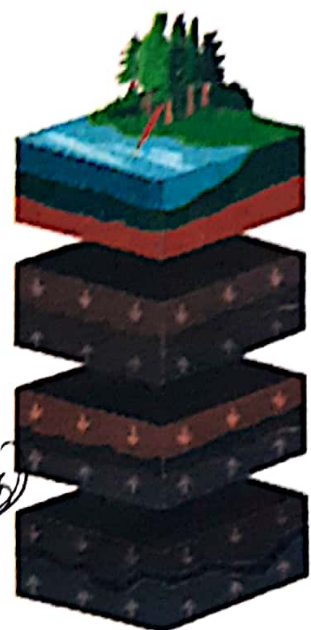
உலோகக்கனிமங்கள் என்பது உலோகத் தாதுக்கள் அடங்கிய மூலப்பொருட்கள் ஆகும். உலோகமற்ற கனிமங்கள் என்பது உலோகத் தாதுக்கள் அற்ற மூலப்பொருட்கள் ஆகும். எரிபொருள் கனிமங்கள் என்பது ஆற்றலை உருவாக்கும் கனிமங்கள் ஆகும்.

மேற்கூறிய கனிம வகைகளுள் எரிபொருள் கனிமவளம் முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளம்பாட்டிற்கு அந்நாட்டின் எரிபொருள் கனிமங்களே மிக முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றும் அணுசக்தி கனிமங்கள் ஆகியவை விரைவில் தீர்ந்து போகும் முக்கியமான எரிபொருள் கனிமங்கள் ஆகும்.

நிலக்கரி

நிலக்கரி பல மில்லியன் வருடங்களாக உருவான கனிமம் ஆகும். எனவே இது 'புதை எரிபொருள்' என அழைக்கப்படுகிறது.

200 மில்லியன் வருடங்களுக்கு முன்பு
புல்கரி உருவாதல்
புல்கரி பழுப்பு நிலக்கரியாக உருவாதல்
பழுப்பு நிலக்கரி பிட்டுமினஸ் ஆக உருவாதல்
ஆன்த்ரசைட்

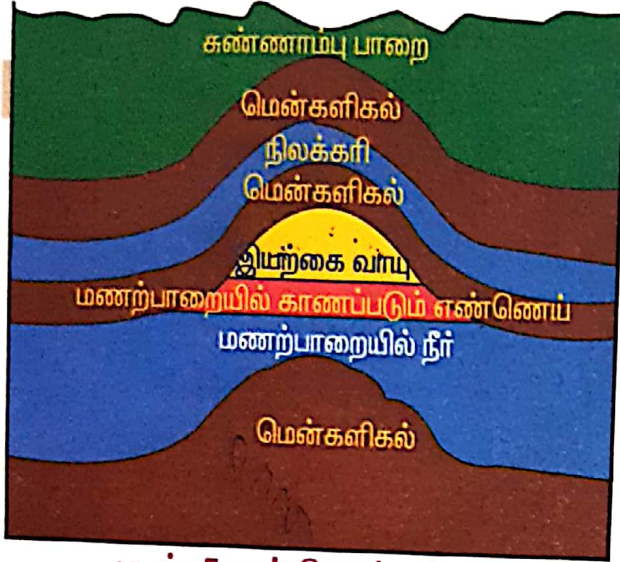
படம் -2 நிலக்கரி உருவாதல்

புவி அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களினால் மிகப்பெரிய பரப்புக் காடுகள் படிவுப் படுகைகளில் புதைந்து போயின. காலப்போக்கில், புவியின் வெப்பம் மற்றும் அழுத்தம் காரணமாக புதைந்து போன தாவரங்கள் நிலக்கரியாக மாற்றம் அடைந்தன (படம்-2).

உலகின் மிக முக்கியமான நிலக்கரி வயல்கள் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் இரஷ்யா, ஜெர்மனி, ஐக்கிய அரசு போன்ற நாடுகளில் காணப்படுகின்றன. ஆசியாவின் முக்கிய நிலக்கரி வயல்கள் சீனா மற்றும் இந்தியாவில் உள்ளது. நெய்வேலியில் உள்ள நெய்வேலியில் உள்ள நிலக்கரி வயல்கள்

எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை வாயு

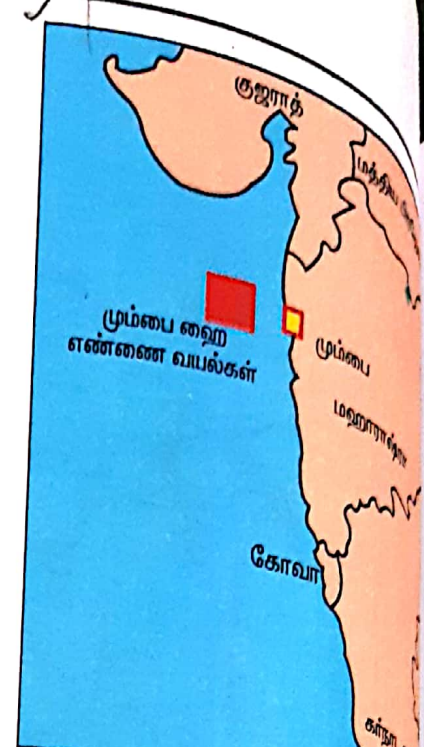
1) பொதுவாக எண்ணெய் கடலுக்கடியிலுள்ள படிவுப்பாறைகளான சேற்றுமண்படிவுகள் (Mudstone), மென்களிகல் (Shale) மற்றும் மணற்பாறை (Sandstone) போன்ற அடுக்குகளில் காணப்படும் (படம்.5).

படம்-5 எண்ணெய் மற்றும் இயற்கை வாயு உருவாகுதல்

2) புவியின் அடியில் புதைந்துள்ள தாவரம் மற்றும் சுண்ணாம்பு ஓடுள்ள விலங்குகளின் படிமங்கள் புவியின் வெப்பம் மற்றும் அழுத்தத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. இவை எண்ணெயாக மாறி பாறை இடுக்குகளிலும், பாறைத்துளைகளிலும் காணப்படுகிறது. இந்த எண்ணெய் அடுக்கிற்குமேல் லேசான ஹைட்ரோ கார்பன், இயற்கைவாயு வடிவில் காணப்படுகிறது.

3) எண்ணெய் படிவுகள் நிலப்பகுதிகளிலும், (Onshore) கடல் பகுதிகளிலும் (Offshore) காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டுகள்: தென்மேற்கு ஆசியாவின் நிலப்பகுதிகளில் காணப்படும் எண்ணெய் வயல்கள் மற்றும் வடகடலின் கண்டக்கிட்டு

படம்-6. எண்ணெய் வயல்கள் - மும்பை

பகுதிகளில் காணப்படும் வயல்கள். (படம் 4)

4) இந்தியாவில் முக்கியமான எண்ணெய் வயல்கள் அஸ்ஸாம் நிலப்பகுதியில் காணப்படுகின்றன. இந்தியாவின் மிகப்பெரிய 'முஹை' என்னும் எண்ணெய் வயல் கடற்பகுதியில் அமைந்துள்ளது. தமிழ்நாட்டில் காவிரி டெல்டா பகுதிகளில் எண்ணெய் வயல்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

அணுசக்திக் கனிமங்கள்

யுரேனியம், தோரியம் போன்ற கனிமங்கள் அணுசக்தியை உற்பத்தி செய்யப் பயன்படுகின்றன. நமியூக்லியர் கஜகஸ்தான் மற்றும் கனடா போன்ற நாடுகளில் யுரேனியம் அதிக அளவில் காணப்படுகிறது. இந்தியாவில் தமிழ்நாடு மற்றும் கேரள கடற்பகுதிகளில் இம்மணற்பரப்புகளில் இலகரான அளவு காணப்படுகிறது. உலகிலேயே அதிக அளவு (30%) அணுசக்தியை உற்பத்தி செய்யும் நமியூக்லியர் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடு அணுசக்தி எரிபொருளை அதிக அளவில் (75%) பயன்படுத்தும் நாடு பிரான்ஸ்.

இந்தியாவின் அணுசக்தி நிலையங்கள்
 சென்னை, இராஜஸ்தான், காய்கா, காராபூர், காக்கராபர், நரோரா ஆகிய இடங்களில் அணுமின் நிலையங்கள் உள்ளன.

புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள்
 புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள் அதிமாக காணப்படுவதுடன் தொடர்ந்து இயற்கையாகவே புதுப்பிக்கப்படுகிறது. இந்த வளங்களை நாம் பயன்படுத்திக்கொண்டே இருந்தாலும், அவை நமக்குத் தொடர்ந்து கிடைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டு: காற்றாற்றல். புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்கள் இன்று மிக முக்கிய வளங்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

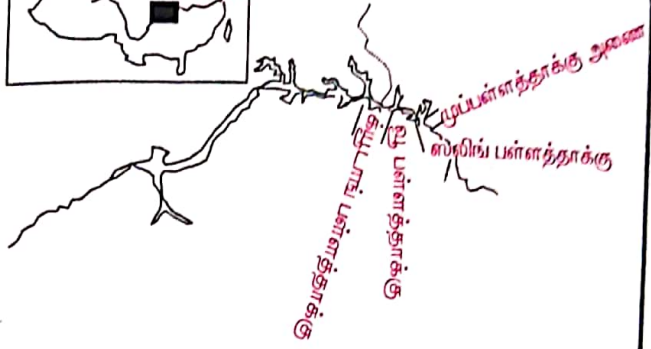
நீர் மின்சக்தி
 நீர் மின்சக்தி என்பது புதுப்பிக்கக்கூடிய வள ஆதாரங்களுள் மிக வளர்ச்சியடைந்த வளமாகும்.

படம் - 7 (ஆ) யாங்டிசி ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்துள்ள முப்பள்ளத்தாக்கு அணை

இது நீர் விழும் பகுதிகளிலிருந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. உலகில் மிகப்பெரிய ஆறுகள் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளில் நீர் மின்சக்தி அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. கீனாவில் உள்ள யாங்டிசி ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்திருக்கும் 'முப்பள்ளத்தாக்கு அணையில்' உலகின் மிகப்பெரிய நீர் மின்சக்தி நிலையம் அமைந்துள்ளது. (படம்-7 (அ) மற்றும் 7 (அ))

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய நீர் மின்சக்தி நிலையம் பக்ராநங்கல் அணையில் உள்ளது.

படம் - 7 (ஆ)
 யாங்டிசி ஆற்றின் குறுக்கே அமைந்துள்ள முப்பள்ளத்தாக்கு அணை

சூரிய ஆற்றல்

சூரிய ஆற்றல் வீடுகள் மற்றும் அலுவலகக் கட்டிடங்களில், நீர் சூடாக்குதல் போன்ற பல வழிகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒளியின் வோல்டா மின்கலம் (Photo voltaic cells) சூரிய சக்தியை சேமிப்பதற்கு தேவைப்படுகிறது. உலகில் அதிக அளவு சூரிய ஆற்றலை உற்பத்தி செய்யும் நாடு ஜெர்மனி ஆகும்.

அயனமண்டல சூழல் சூரிய ஆற்றலை மிக அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்ய ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் சூரிய ஆற்றலை சேகரிக்கப் பயன்படும் ஒளியின் வோல்டா மின்கலத்தினை உற்பத்தி செய்யும் செலவு அதிகமாதலால் சூரிய ஆற்றலை இங்கு அதிக அளவு உற்பத்தி செய்ய இயலவில்லை. அயனமண்டலத்தில் இருக்கும் வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் இச்சூழல் நிலவுகிறது.

காற்று ஆற்றல்

காற்று வேகமாக தொடர்ந்து வீசும் பகுதிகளில் காற்றாற்றல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இதற்கு

விசைப்பொறி உருளை
மிகவும் பயன்படுகிறது.

படம்-8. காற்றாலைகள்-ஆரல்வாய்மொழி

ஐரோப்பா கண்டம் காற்று ஆற்றலை அதிக அளவில் பயன்படுத்துகிறது. டென்மார்க்கின் 20% மின்சாரம் காற்று ஆற்றல் மூலமாகப் பெறப்படுகிறது. இந்தியாவில் மகாராட்டிரம் மற்றும் தமிழ்நாட்டில் காற்று ஆற்றல் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ஆரல்வாய்மொழி என்னும் பகுதியில் உலகின் மிகப் பெரிய காற்றாலை நிறுவனம் உள்ளது (படம்-8).

உயிரி ஆற்றல்

மரங்கள், பயிர்கள், வேளாண் மற்றும் விலங்குகளிலிருந்து கிடைக்கும் கழிவுப் பொருட்கள் உயிரி ஆற்றலுக்கு முக்கிய ஆதாரமாகத்திகழ்கின்றன.

எரிபொருளே ஆதாரம்
நாடுகளில் மிக (விறகு)
திகழ்கிறது. சாண முக்கிய
மீத்தேன் மாட்டுச் சாணத்து
உற்பத்தி செய்யப்படுகி
தற்பொழுது உயிரி எரி
கரும்பிலிருந்தும், ஆமணக்கு
தாவரங்களிலிருந்தும்
செய்யப்படுகின்றன (படம்-9).

வள ஆதாரங்களின் பாதுகாப்பு

மனிதர்களின் வாழ்வு
முன்னேற்றம் ஆகியவை
இயற்கை வள ஆதாரங்களைச்
இருப்பதால், அத்தகைய
பயன்படுத்துதல் அவக்
மனிதர்களால் புதுப்பிக்க
வள ஆதாரங்களை மிக கவனத்
கையாள வேண்டும். ஏனெ
அவ்வளங்களைத் திருப்ப
இயலாது. புதுப்பிக்கக்கூடிய வளங்
முழுமையாகப் பயன்படுத்த
ஆராய்ச்சி மற்றும் வள
அவசியமாகிறது.

மனிதர்கள் தனது வாழ்க்கை
வள ஆதாரங்களையேச் சார்
உள்ளனர். ஓர் இடத்
கிடைக்கப்பெறுகிற வள ஆதாரங்க
பொறுத்தே மனிதர்களின் தொழில்
நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

மனிதர்கள் வள ஆதாரங்களை
சார்ந்தே வாழ்கின்றனர்.
இவ்வள ஆதாரங்கள் அல்லது
இயற்கைவளங்கள் புவியில் சீரற்று
காணப்படுகின்றது. எனவே கிடைக்கும்
வள ஆதாரங்களுக்கு ஏற்ப
மனிதர்களின் பொருளாதார
நடவடிக்கைகள் இடத்திற்கு இடம்
மாறுபடுகின்றன.

புவியில் மனிதர்களின்
தொழில்களை வெவ்வேறு பகுதிகளில்
கிடைக்கும் வள ஆதாரங்களே
நிர்ணயிக்கின்றன. அவற்றுள் உணவு
சேகரித்தல், வேட்டையாடுதல்,
மீன்பிடித்தல், சுரங்கத்தொழில்,
உதிரியாகங்களை ஒன்றிணைத்தல்,
வியாபாரம் போன்ற பல தொழில்கள்
அடங்கும். இத்தகைய தொழில்களால்
மனிதர்கள் பொருளாதாரப் பயனை
அடைகின்றனர். எனவே, இத்தகைய
மனிதர்களின் நடவடிக்கைகள்
'பொருளாதார நடவடிக்கைகள்' என்று
அழைக்கப்படுகிறது.

(இத்தொழில்களை, இதன் பரிணாம
வளர்ச்சியின் அடிப்படையில்
முதல்நிலைத் தொழில்கள், இரண்டாம்
நிலைத் தொழில்கள், மூன்றாம்
நிலைத் தொழில்கள், நான்காம்
நிலைத்தொழில்கள் மற்றும் ஐந்தாம்
நிலைத் தொழில்கள் என ஐந்து
பிரிவுகளாகப்பிரிக்கலாம்.)

முதல்நிலைத் தொழில்கள்

இம்முதல்நிலைத் தொழில்களில்
மனிதர்கள் இயற்கை
வள ஆதாரங்களோடு நேரிடையாக
இணைந்து செயல்படுகின்றனர்.
இவற்றை பழமையான தொழில்
நடவடிக்கை எனலாம். உணவு

சேகரித்தல், விலங்குகளை
வேட்டையாடுதல், கால்நடைகளை
மேய்த்தல், கனிமங்களை
வெட்டியெடுத்தல், மீன்பிடித்தல்,
மரம்வெட்டுதல், வேளாண்மை
இவையனைத்தும் முதல்நிலைத்
தொழில்கள் எனவும், இத்தொழில்களில்
ஈடுபடுபவர்களை 'சிவப்பு
கழுத்துப்பட்டை பணியாளர்கள்' (Red
collar workers) என்று
அழைக்கின்றோம்.

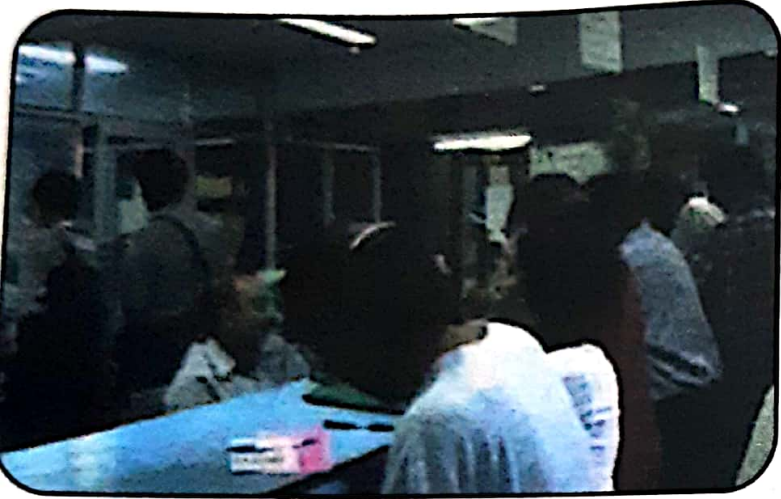
இரண்டாம்நிலைத் தொழில்கள்

மனிதர்கள் மூலப்பொருட்களை
உற்பத்தி முறைகளுக்கு உட்படுத்தி
அவற்றை முடிவுற்ற பொருளாக
மாற்றுவதன் மூலம் மூலப்பொருள்களின்
பயன்பாட்டினையும், மதிப்பினையும்
பெருக்குகின்றனர். கரும்பிலிருந்து
தயாரிக்கப்படும் சர்க்கரை, இரும்புத்
தாதுவிலிருந்து கிடைக்கும் இரும்பு
எஃகு போன்றவை இவற்றுக்கு
எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இந்த உற்பத்தி
செயல்கள் இரண்டாம்நிலைத்
தொழில்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
இரண்டாம்நிலைத் தொழில்புரியும்
பணியாளர்கள் 'நீல கழுத்துப்பட்டை
பணியாளர்கள்' (Blue Collar workers)
என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

மூன்றாம் நிலைத் தொழில்கள்

இரண்டாம்நிலைத் தொழில்களின்
வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் வணிகப்
போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்
சேவைகளை மூன்றாம்
நிலைத் தொழில்கள் என
அழைக்கப்படுகின்றன.
தொழில்நுட்பத்தில் சிறப்பு மிக்க
தொழில்நுட்பபணியாளர்களும், வங்கி
பணியாளர்களும் (படம் - 10)

மூன்றாம்நிலைத் தொழில்களில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். மூன்றாம்நிலைத் தொழில்களில் பணிபுரிவோரை 'வெளிர்சிவப்பு கழுத்துப்பட்டை பணியாளர்கள்' (Pink Collar workers) என்று அழைக்கிறோம்.

படம்-10 வங்கி சேவை

நான்காம்நிலைத் தொழில்கள்

கல்வித்துறை, (படம்-11) நீதித்துறை,

மருத்துவம், (படம்-12) பொழுதுபோக்கு களிக்கைகள், நிர்வாகம், மற்றும் வளர்ச்சி ஆகிய தனித்தனி கொண்ட சூழல்களில் சேவை புரிபவர்கள் நான்காம்நிலைத் தொழில்கள் அடங்குவர். இத்துறையில் பணியாளர்கள் 'வெளிர்சிவப்பு கழுத்துப்பட்டை பணியாளர்கள்' (Pink Collar Workers) என்றழைக்கப்படுகிறார்கள். இத்தொழில்கள் பொது நகரங்களில் அதிகமாக காணப்படுகின்றன.

ஐந்தாம்நிலைத் தொழில்கள்

ஆலோசனை வழங்குவோர் மட்டும் திட்டம் வகுப்போர் போன்ற உயர்நிலையில் உள்ளோர் இவ்வகை தொழிலில் அடங்குவர். அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளில் உயர் தீர்மானிக்கும் திறன் கொண்ட அறிவுரை வழங்குவோர் (சட்டபூர்வமான அதிகாரிகளும் (படம்-13) ஐந்தாம் நிலைத் தொழில்கள் அடங்குவர். இவர்கள் 'வெளிர்சிவப்பு கழுத்துப்பட்டை பணியாளர்கள்' (Pink collar workers) என அழைக்கப்படுகிறார்கள். இந்நிலைத் தொழிலாளர்கள் பெருநகரங்களிலேயே அதிகமாக காணப்படுகின்றனர்.